

218-ия членъ съобщение, или да направи напусканъето призовающъ званично обезбѣдителя да му заплати обезбѣденото количество, на опредѣления въ обезателния записъ срокъ, или да си запази правото за да направи напусканъето въ разстояніето на опредѣляемитъ отъ Закона срокове.

Чл. 223.) Обезбѣждаемыйтъ е длъженъ, като прави напусканъето, да объеви сичкитъ обезбѣждениа, които или той или чрѣзъ други е направилъ, и еще онѣзи, които е порѣчалъ, и колкото пары е зель въ морскы заемы было върху корабя, было върху стокытъ; туй като не са е направило, срокътъ за заплащанъето, който поченва отъ деня на напусканъето, са отлага до деня, въ който бы съобщилъ рѣченното изявление, безъ да са продължава отъ туй опредѣленийтъ срокъ за тѣжбата на напусканъето.

Чл. 224.) Ако обезбѣждаемыйтъ направи лукаво изявление, лишава са отъ послѣдствіята на обезбѣждението и са задължава да заплати количествата, които е зель на заемъ, ако и да са е былъ корабътъ изгубилъ или завладѣлъ.

Чл. 225.) Въ случай на кораблекрушение или сѣданъе съ распукуванье, обезбѣждаемыйтъ е длъженъ, като са съхраняватъ правдинытъ му за напусканъето въ прелично време и мѣсто, да са залови за избавленіето на потопенытъ нѣща. И по собственното му клѣтвенно увѣреніе присжждатъ му са неговытъ разноска за избавленіето до стойността на избавенытъ нѣща.

Чл. 226.) Ако времето на заплащанъето не са опредѣля въ обезателния записъ, обезбѣдителятъ е длъженъ да заплати количеството на обезбѣждението и на разноскытъ три мѣсецы подиръ съобщението на напусканъето. Подиръ този срокъ, длъжиће и законната лихва. — Напуснатытъ нѣща сж порѣчителство за заплащанъето.

Чл. 227.) Документытъ за доказателство на натоваряньето и на загубяньето са съобщаватъ на обезбѣдителя; но преди туй съобщение, не може да са направи тѣжба противъ него за заплащанъето на обезбѣденытъ количества.